

Spørgsmålet er, om det ikke er en konservatisme i de der jægerforeninger – sådan skal en jagthund se ud – der styrer det der, meget mere end det er noget som helst andet. Det er ikke, fordi jeg tror, de er onde ved hundene.

Så har jeg en lille allersidste bemærkning til det der med at slås for dyrene, som også justitsministeren nævnte. Jeg vil godt fortælle historien om dengang, da Karen Blixen havde samlet en frygtelig masse underskrifter ind til standsning af vivisektion på hunde. Man skar simpelt hen næsten tungerne af dem dengang, for at de ikke skulle larme, når man pinte og plagede dem. Da sagde Hans Hækkerup til hende, da hun kom op med de der underskrifter: Fru Blixen – det var dengang, det var høfligt at sige fru – er det nu ikke meget stads at gøre af hundene? Af hundene, sagde hun så, det er da ikke for hundenes skyld, vi gør det her. Det er for mennesker, de skulle gerne være værd at slås for og gøre noget for.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Først vil jeg takke hr. Frode Sørensen. Jeg er glad for, at Socialdemokratiet og regeringen på det her punkt er enige om, at en skærpelse af bødeniveauet kan have en præventiv effekt. Det var sådan set det, der var hele formålet, så det er jeg glad for.

Til hr. Christian H. Hansen, som gerne vil have svar på spørgsmålet om dyreværnspoliti, vil jeg sige, at selve tanken om at have et særligt korps, der kun tager sig af dyrevelfærd, mener jeg ikke er en hensigtsmæssig og god måde at udnytte ressourcerne på. Men som jeg også sagde under forespørgselsdebatten for ganske kort tid siden, deler jeg opfattelsen af, at vi må have en sikkerhed for, at de politifolk, der beskæftiger sig med dyreværnslovgivningen, og som skal sikre, at dyreværnslovgivningen også bliver overholdt, selvfølgelig skal være så godt klædt på og så godt uddannet, at man tager alvorligt på sagerne.

Derfor er der jo igangsat to meget, meget gode initiativer, som jeg tror kan medvirke til at højne niveauet og vidensgrundlaget i de enkelte politikredse. Det ene i form af en efteruddannelse, som Politimesterforeningen jo selv står bag, det andet i form af en manual, der nu bliver udarbejdet, og som kommer til at ligge ude alle steder lokalt, så man får nogle bedre vejledninger i, hvordan man skal håndtere overtrædelser af dyreværnslovgivningen.

Så man kan sige, at det i hvert fald halvvejs er en imødekommelse af, at vi bliver nødt til at stramme op på den måde, vi administrerer reglerne på i dag. Men jeg mener ikke, det vil være hensigtsmæssigt at have et almindeligt politi og så begynde at have et selvstændigt korps, der skal være rundtomkring i hele landet. Jeg tror, vi får bedre hånd i hanke med dyreværnslovgivningen ved, at vi bruger det politi, der allerede er til stede i lokalmiljøet.

Men naturligvis skal de være klædt godt nok på. Nogle gange møder man overtrædelser måske ugentlig, andre gange er det måske kun én gang årlig. Og der er det vigtigt, at alle er klar over, hvordan regelsættet skal håndteres.

Til fru Margrete Auken, der også havde nogle betragtninger omkring halekupering: Jeg synes faktisk, jeg i min besvarelse forsøgte at nuancere det ved at sige, at det ikke er et enkelt spørgsmål at besvare, for der er masser af gode argumenter både for den ene og for den anden model, men at jeg meget gerne positivt vil medvirke under udvalgsbehandlingen til, at Retsudvalget får nærmere indsigt i, hvad det er for overvejelser, vi har gjort os. Og så må vi jo så se, hvordan slagets gang bliver i forhold til anden og tredje behandling. Men at det er en vanskelig afvejning, vil jeg meget gerne understrege; den positive tilkendegivelse er der.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 10.35

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Revision af regler om midlertidig beskikkelse af advokater som landsdommere eller byretsdommere m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 29/1 2003).